

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Milana Karabína a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvinených **T. Č. a spol.** vedenej **pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi spolupáchatel'stvom** podľa § 20, § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. prerokoval na neverejnom zasadnutí 10. novembra 2011 v Bratislave dovolanie, ktoré podali obvinení T. Č. a M. Z., obaja zastúpení obhajcom JUDr. V. K., proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 9. marca 2011, sp. zn. 2To 9/2011, a takto

r o z h o d o l

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. **sa** dovolania obvinených T. Č. a M. Z. **o d m i e t a j ú .**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Martin zo 7. decembra 2010, sp. zn. 13T 84/2010, boli obvinení T. Č. a M. Z. uznaní za vinných z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi spolupáchatel'stvom podľa § 20, § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. e/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase od júna 2009 do 7. novembra 2009, po vzájomnej dohode predávali a vymieňali omamnú látku obsahujúcu kanabínol, kanabidiol a tetrahydrokanabínol (THC), teda látky rastlín rodu Cannabis (konopa) tak, že T. Č. ju kúpil od nezistených predajcov v okrese Žilina a Martin v množstve najmenej 30-50 g týždenne, následne v miestnosti č. X. – hudobná skúšobňa, v objekte M., ktorú mal M. Z. v prenájme, na digitálnej váhe túto omamnú látku dávkovali v množstve 0,6 g na jednu dávku, pričom cenu jednej dávky určili na 10 € a v tejto cene ju predávali v množstve najmenej 20 dávok týždenne a o zisk z predaja sa delili tak, že T. Č. vyplácal províziu z predaja M. Z., prípadne

niekedy jednotlivé dávky vymieňali za jedlo, pričom dňa 7. novembra 2009 počas prehliadky iných priestorov a pozemkov – miestnosti č. X., v objekte M., boli nájdené a zaistené digitálna váha, 3 ks podomácky vyrobených vodných fajok, tzv. „bongá“, 46 ks plastových vrecúšok, 2 ks plastových odmeriek na lieky, tri rôzne vzorky zelenej sušenej rastliny, pričom skúmaním Kriminalisticko-expertíznym ústavom v Slovenskej Ľubči bola v prvej vzorke zistená prítomnosť látok kanabinoidného typu – kanabinol, kanabidiol a tetrahydrokanabinol (THC), teda látky rastlín rodu Cannabis (konopa) s obsahom psychotropnej látky tetrahydrokanabinol (THC) na priemerných 14,1 % hmotnostných, v množstve 7,037 gramu, obsahujúce 992 mg THC, čo zodpovedá 33-70 obvykle jednorazovým dávkam, v druhej vzorke pozostávajúcej zo štyroch úlomkov sušeného rastlinného materiálu zelenej farby o hmotnostiach 0,312 g, 0,566 g, 0,518 g a 0,541 g bola zistená prítomnosť látok kanabinoidného typu – kanabinol, kanabidiol a tetrahydrokanabinol (THC) na priemerných 11,2 % hmotnostných, v celkovom množstve 1,937 g, obsahujúce 217 mg THC, čo zodpovedá 7-19 obvykle jednorazovým dávkam, v tretej vzorke pozostávajúcej z piatich úlomkov sušeného rastlinného materiálu zelenej farby o hmotnostiach 0,556 g, 0,536 g, 0,544 g, 0,562 g a 0,562 g bola zistená prítomnosť látok kanabinoidného typu – kanabinol, kanabidiol a tetrahydrokanabinol (THC), teda látky rastlín rodu Cannabis (konopa) s obsahom psychotropnej látky tetrahydrokanabinol (THC) na priemerných 14,2 % hmotnostných, v celkovom množstve 2,760 g, obsahujúce 992 mg THC, čo zodpovedá 13-28 obvykle jednorazovým dávkam, ďalej bolo zaistené vrečko s obsahom zelenej sušenej rastliny, v ktorej bola zistená prítomnosť látok kanabinoidného typu – kanabinol, kanabidiol a tetrahydrokanabinol (THC), teda látky rastlín rodu Cannabis (konopa) s obsahom psychotropnej látky tetrahydrokanabinol (THC) na priemerných 14,7 % hmotnostných, v množstve 0,167 g, obsahujúce 25 mg THC, čo zodpovedá 1-2 obvykle jednorazovým dávkam, sáčok obsahujúci úlomky zelenej sušenej rastliny, v ktorej bola zistená prítomnosť látok kanabinoidného typu – kanabinol, kanabidiol a tetrahydrokanabinol (THC), teda látky rastlín rodu Cannabis (konopa) s obsahom psychotropnej látky tetrahydrokanabinol (THC) na priemerných 12,7 % hmotnostných, v množstve 0,507 g, obsahujúce 64 mg THC, čo zodpovedá 2-5 obvykle jednorazovým dávkam a vrečko s úlomkami zelenej sušenej rastliny, v ktorej bola zistená prítomnosť látok kanabinoidného typu – kanabinol, kanabidiol a tetrahydrokanabinol (THC), teda látky rastlín rodu Cannabis (konopa) s obsahom psychotropnej látky tetrahydrokanabinol (THC) na priemerných 12,6 % hmotnostných, v množstve 0,527 g, obsahujúce 64 mg THC, čo zodpovedá 2-5 obvykle jednorazovým dávkam, pričom látka tetrahydrokanabinol (THC) je uvedená v I. skupine omamných látok,

v zozname omamných a psychotropných látok, uvedených v zákone č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch.

Za to bol obvinenému T. Č. uložený podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j/, § 38 ods. 2, ods. 3, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 8 (osem) mesiacov, so zaradením na výkon uloženého trestu podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. bol obvinenému uložený i trest prepadnutia veci – digitálne váhy striebornej farby s označením SL-100B, vlastníkom ktorej sa v zmysle § 60 ods. 6 Tr. zák. stáva štát.

Obvinenému Martinovi Z. bol podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. d/, písm. j/, § 38 ods. 2, ods. 3, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 8 (osem) mesiacov, na výkon ktorého trestu bol podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. zaradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie ihneď po jeho vyhlásení prokurátor do zápisnice o hlavnom pojednávaní (č.l. 426) v neprospech oboch obvinených do výroku o treste. V písomných dôvodoch odvolania (č.l. 463-465) uviedol, že u obvinených neboli splnené zákonné podmienky pre použitie zmiernovacieho ustanovenia § 39 Tr. zák. Navrhol preto zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste a uložiť obom obvineným prísnejšie tresty odňatia slobody v rámci zákonom stanovenej trestnej sadzby.

V zákonom stanovenej lehote podali odvolanie prostredníctvom svojho obhajcu aj obaja obvinení (č.l. 432-433, doplnenie odvolania č.l. 485-493) do viny i trestu a navrhli zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Krajský súd v Žiline na podklade podaných odvolaní rozhodol rozsudkom z 9. marca 2011, sp. zn. 2To 9/2011, tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. d/, písm. e/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol rozsudkom, pričom uznal oboch obvinených za vinných z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi spolupáchateľstvom podľa § 20, § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. na skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase od júna 2009 do 7. novembra 2009, po vzájomnej dohode predávali a vymieňali omamnú látku obsahujúcu kanabinol, kanabidiol a tetrahydrokanabinol (THC), teda látky rastlín rodu Cannabis (konopa), pričom dňa 7. novembra 2009 počas prehliadky iných priestorov a pozemkov – miestnosti č.X., v objekte M., boli nájdené a zaistené digitálna váha, 3 ks podomácky vyrobených vodných fajok, tzv. „bongá“, 46 ks plastových vrecúšok, 2 ks plastových odmeriek na lieky, tri rôzne vzorky zelenej sušenej rastliny, pričom skúmaním Kriminalisticko-expertíznym ústavom v Slovenskej Ľubči bola v prvej vzorke zistená prítomnosť látok kanabinoidného typu – kanabinol, kanabidiol a tetrahydrokanabinol (THC), teda látky rastlín rodu Cannabis (konopa) s obsahom psychotropnej látky tetrahydrokanabinol (THC) na priemerných 14,1 % hmotnostných, v množstve 7,037 gramu, obsahujúce 992 mg THC, čo zodpovedá 33-70 obvykle jednorazovým dávkam, v druhej vzorke pozostávajúcej zo štyroch úlomkov sušeného rastlinného materiálu zelenej farby o hmotnostiach 0,312 g, 0,566 g, 0,518 g a 0,541 g bola zistená prítomnosť látok kanabinoidného typu – kanabinol, kanabidiol a tetrahydrokanabinol (THC) na priemerných 11,2 % hmotnostných, v celkovom množstve 1,937 g, obsahujúce 217 mg THC, čo zodpovedá 7-19 obvykle jednorazovým dávkam, v tretej vzorke pozostávajúcej z piatich úlomkov sušeného rastlinného materiálu zelenej farby o hmotnostiach 0,556 g, 0,536 g, 0,544 g, 0,562 g a 0,562 g bola zistená prítomnosť látok kanabinoidného typu – kanabinol, kanabidiol a tetrahydrokanabinol (THC), teda látky rastlín rodu Cannabis (konopa) s obsahom psychotropnej látky tetrahydrokanabinol (THC) na priemerných 14,2 % hmotnostných, v celkovom množstve 2,760 g, obsahujúce 992 mg THC, čo zodpovedá 13-28 obvykle jednorazovým dávkam, ďalej bolo zaistené vrečko s obsahom zelenej sušenej rastliny, v ktorej bola zistená prítomnosť látok kanabinoidného typu – kanabinol, kanabidiol a tetrahydrokanabinol (THC), teda látky rastlín rodu Cannabis (konopa) s obsahom psychotropnej látky tetrahydrokanabinol (THC) na priemerných 14,7 % hmotnostných, v množstve 0,167 g, obsahujúce 25 mg THC, čo zodpovedá 1-2 obvykle jednorazovým dávkam, sáčok obsahujúci úlomky zelenej sušenej rastliny, v ktorej bola zistená prítomnosť látok kanabinoidného typu – kanabinol, kanabidiol a tetrahydrokanabinol (THC), teda látky rastlín rodu Cannabis (konopa) s obsahom psychotropnej látky tetrahydrokanabinol (THC) na priemerných 12,7 % hmotnostných, v množstve 0,507 g, obsahujúce 64 mg THC, čo zodpovedá 2-5 obvykle jednorazovým dávkam a vrečko s úločkami zelenej sušenej rastliny, v ktorej bola zistená prítomnosť látok kanabinoidného typu – kanabinol, kanabidiol a tetrahydrokanabinol (THC), teda látky rastlín rodu Cannabis (konopa) s obsahom psychotropnej látky tetrahydrokanabinol (THC) na priemerných 12,6 % hmotnostných, v množstve 0,527 g, obsahujúce 64 mg THC, čo zodpovedá 2-5 obvykle

jednorazovým dávkam, pričom látka tetrahydrokanabinol (THC) je uvedená v I. skupine omamných látok, v zozname omamných a psychotropných látok, uvedených v zákone č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch.

Za to obom obvineným uložil podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. j/ Tr. zák. tresty odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov u každého z nich. Na výkon uloženého trestu boli obaja podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. zaradení do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Obvinenému T. Č. bol podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. uložený aj trest prepadnutia veci – digitálne váhy striebornej farby s označením SL-100B.

Rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 9. marca 2011, kedy vo veci rozhodol krajský súd, pričom uložené tresty obaja v súčasnej dobe vykonávajú.

Odpis rozsudku Krajského súdu v Žiline bol obom obvineným doručený 29. apríla 2011, ich obhajcovi bol doručený 26. apríla 2011.

Okresný súd Martin dňa 26. septembra 2011 predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky v predmetnej veci dovolanie obvinených T. Č. a M. Z., ktoré podali prostredníctvom svojho zvoleného obhajcu JUDr. V. K. proti vyššie citovanému rozsudku krajského súdu. Dovolanie bolo podané na súde prvého stupňa dňa 27. júla 2011.

V písomných dôvodoch svojho dovolania obvinení uviedli, že dovolanie podávajú proti rozsudku Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 2To 9/2011, z 9. marca 2011 z dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/ Tr. por., pretože v konaní bolo zásadným spôsobom porušené ich právo na obhajobu a rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. obaja zhodne uviedli, že osobná sloboda im bola obmedzená 7. novembra 2009, kedy boli zadržaní a prvú výpoveď pred vyšetrovateľom urobili v procesnom postavení osoby podozrivej zo spáchania trestného činu v skorých ranných hodinách dňa 8. novembra 2009. Namietali, že pred výsluchom neboli riadne poučení o práve zvoliť si obhajcu. V zápisnici o výsluchoch je zachytené predaj drog odberateľom v počte 5 resp. 3 osôb, čo bolo výsledkom nátlaku zo strany príslušníkov polície.

Tieto zápisnice (resp. informácie z nich) sa stali podkladom pre vydanie uznesenia o vznesení obvinenia za zločin v zmysle § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr. zák. Získané informácie však podľa nich mali viesť vyšetrovateľa k tomu, aby im vzniesol obvinenie pre obzvlášť závažný zločin podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. e/ Tr. zák., čím by bol založený dôvod povinnej obhajoby v zmysle § 37 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Postupom vyšetrovateľa tak došlo k upretiu ich práva na obhajobu. V tejto súvislosti poukazovali na nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky a rozhodovacie prax Európskeho súdu pre ľudské práva. K porušeniu práva na obhajobu potom došlo aj v konaní pri rozhodovaní o väzbe pred sudcom pre prípravné konanie.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. obaja znovu zhodne namietali zákonnosť prípravného konania, kde im bola odopretá možnosť obhajoby prostredníctvom obhajcu, uznesenie o vznesení obvinenia nezodpovedalo obsahu zabezpečených informácií a napokon spôsob vykonávania dôkazov v priebehu prípravného konania i na hlavnom pojednávaní nasvedčuje tomu, že boli porušené všetky základné zásady trestného konania a bolo porušené ich právo na spravodlivý proces.

Záverom svojho dovolania obaja navrhli, aby Najvyšší súd vyslovil rozsudkom porušenie zákona a zrušil rozsudok Krajského súdu v Žiline z 9. marca 2011, sp. zn. 2To 9/2011.

Predseda senátu súdu prvého stupňa v súlade s ustanovením § 376 Tr. por. doručil rovnopis dovolaní okresnému prokurátorovi s upozornením, že sa môže k dovolaniu obvinených vyjadriť, ktorú možnosť však prokurátor nevyužil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1 Tr. por.). Dovolanie podali obvinení v súlade s ustanovením § 373 ods. 1 Tr. por. prostredníctvom zvoleného obhajcu. Zároveň však zistil, že dovolania obvinených je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 (§ 382 písm. c/) Tr. por.

Najvyšší súd opakovane pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Nielen z označenia tohto opravného prostriedku ako mimoriadneho, ale predovšetkým

zo samotnej úpravy dovolania v trestnom poriadku je zrejmé, že dovolanie nie je určené k náprave akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších procesných a hmotnoprávných chýb. Tie sú taxatívne vymenované v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por. a úlohou dovolacieho súdu je potom posúdiť, či námietky uvedené v dovolaní obsahovo skutočne naplňajú niektorý z dovolacích dôvodov uvedených v dovolaní.

Prvý z dovolacích dôvodov, ktorí spoločne uplatnili obaja obvinení bol dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu.

Právo na obhajobu je popri prezumpcii nevinu jedným z najdôležitejších základných práv osôb, proti ktorým sa vedie trestné konanie. Hlavným účelom tohto práva garantovaného čl. 6 ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd ako aj čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky je dosiahnutie spravodlivého súdneho rozhodnutia. Ide o právo, ktoré je nielen v záujme trestne stíhanej osoby a na jej prospech, ale je tiež v záujme demokratického právneho štátu, založeného na úcte k právam a slobodám človeka a občana.

Ustanovenie § 34 ods. 1 Tr. por. konkretizuje základné práva obvineného, ktorý má okrem iného aj právo zvoliť si obhajcu a radiť sa s ním i počas úkonov vykonávaných orgánom činným v trestnom konaní a v prípade, že obvinený sa nachádza vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody, môže hovoriť s obhajcom aj bez prítomnosti tretej osoby. Práva vyplývajúce z citovaného ustanovenia je potrebné vykladať tak, aby každému obvinenému bol zaručený spravodlivý proces.

Konštantná judikatúra dovolacieho súdu právo na obhajobu v zmysle citovaného dovolacieho dôvodu chápe ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu a zákonný postup pri reakcii orgánov činných v trestnom konaní a súdu na uplatnenie každého obhajovacieho práva. Platný Trestný poriadok obsahuje celý rad ustanovení, ktoré upravujú jednotlivé čiastkové práva obvineného v rôznych štádiách trestného konania. Prípadné porušenie len niektorého z nich, pokiaľ sa to zásadným spôsobom neprejaví na postavení obvineného v trestnom konaní však samo o sebe nezakladá dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Zo znenia tohto ustanovenia totiž jednoznačne vyplýva, že len porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom, je spôsobilé naplniť uvedený dovolací dôvod. V praxi to znamená, že o zásadné porušenie práva na obhajobu

pôjde najmä vtedy, ak obvinený nemal v konaní obhajcu, hoci v jeho trestnej veci boli splnené dôvody povinnej obhajoby.

V posudzovanej veci obaja obvinení naplnenie tohto dovolacieho dôvodu videli v nesprávnej právnej kvalifikácii ich konania zo strany vyšetrovateľa. Na základe skutočností, ktoré boli vyšetrovateľovi známe, mal im podľa § 206 ods. 3 Tr. por. vzniknúť obvinenie pre obzvlášť závažný zločin podľa § 172 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., a preto od samého začiatku išlo o prípad povinnej obhajoby v zmysle § 37 ods. 1 písm. c/ Tr. por. V tomto smere však dovolací súd rovnako ako odvolací žiadne pochybenie nezistil, a preto námietky obvinených nemožno akceptovať.

Je síce pravdou, že vyšetrovateľ uznesením z 8. novembra 2009 pod č. ČVS: ORP-649/OVK-MT-2009 vzniesol podľa § 206 ods. 1 Tr. por. obom obvineným obvinenie pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi spolupáchatelstvom podľa § 20, § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr. zák. Treba však pripomenúť, že uznesenie vyšetrovateľa má všetky náležitosti predpokladané ustanovením § 206 ods. 3 Tr. por. Pri vydaní tohto uznesenia totiž vychádzal najmä z výsledkov prehliadky nebytových priestorov vykonanej 7. novembra 2009, pri ktorej boli zaistené igelitové vrecúška s obsahom sušenej látky a samotný obvinený M. Z. dobrovoľne vydal ďalšie igelitové vrecúška so sušinou, ktorých obsah bol podrobený znaleckej expertíze KEÚ PZ v Slovenskej Ľupči. Predbežné výsledky expertízy mal vyšetrovateľ k dispozícii 8. novembra 2009 (viď č.l. 157-159) a boli tiež podkladom pre vznesenie obvinenia. Netreba zabúdať, že išlo o počiatočné štádium trestného konania, kedy ešte neboli známe všetky skutočnosti. Z toho dôvodu výrok uznesenia o vznesení obvinenia v popise skutku nemohol obsahovať všetky okolnosti skutkového deja, ktoré vyšli najavo až v priebehu ďalšieho dokazovania. Vyšetrovateľ preto nepochybil, keď konanie obvinených právne posúdil iba podľa ods. 1 vyššie citovaného zločinu. Na uvedený zločin zákonodarca stanovil trestnú sadzbu odňatia slobody od štyroch do desať rokov, a preto nešlo o prípad povinnej obhajoby. Zo spisu jednoznačne vyplýva, že obaja obvinení boli od samého začiatku prípravného konania riadne poučení o svojich právach, o čom svedčia i zápisnice o výsluchoch obvinených z 8. novembra 2009. Námietky obvinených, že zápisnice neobsahujú ich priame vyjadrenie o práve na obhajobu prostredníctvom obhajcu sú irelevantné. V tomto štádiu konania nešlo totiž o prípad povinnej obhajoby. Rovnako boli riadne poučení o svojich právach aj pred sudcom pre prípravné konanie. Do väzby boli obaja vzatí sudcom pre prípravné

konanie po ich výsluchu dňa 9. novembra 2009. Obvineným bola v súlade so zákonom daná možnosť v lehote si zvoliť obhajcu, pretože vzatím do väzby nastal u nich dôvod povinnej obhajoby v zmysle § 37 ods. 1 písm. a/ Tr. por. Možnosť zvoliť si obhajcu obaja využili a poverili svojou obhajobou advokáta JUDr. B., ktorého orgány činné v trestnom konaní od uvedeného okamihu riadne upovedomovali o všetkých úkonoch prípravného konania. Obhajca obvinených sa aj zúčastňoval vyšetrovacích úkonov a pokiaľ sa na niektorých výsluchoch svedkov v prípravnom konaní nezúčastnil, hoci bol o termíne riadne upovedomený, nemožno túto jeho neúčast' považovať za porušenie práv obvinených na obhajobu. Účast' obhajcu pri vyšetrovacích úkonoch je totiž jeho právom (§ 44 ods. 2 Tr. por.) a nie jeho povinnosťou. Trestný poriadok ani neumožňuje orgánom činným v trestnom konaní domáhať sa účasti obhajcu na úkonoch prípravného konania a nestanovuje ani možnosť sankcionovať obhajcu, prípadne možnosť zabezpečiť inými prostriedkami jeho účasť na úkonoch prípravného konania. Spôsob výkonu obhajoby zo strany obhajcu nie dôvodom na naplnenie dovolacieho dôvodu v zmysle dovolacieho dôvodu podľa 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Obaja obvinení ako ďalší dovolací dôvod uplatňovali dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Uvedený dovolací dôvod možno úspešne uplatňovať v prípadoch, keď rozhodnutie súdu je založené na dôkazoch, ktoré neboli na hlavnom pojednávaní vykonané, resp. neboli vykonané zákonným spôsobom, prípadne na dôkazoch, ktoré neboli získané zákonným spôsobom. Skutočnosť, že rozhodnutie je založené na dôkazoch získaných nezákonne, musí byť z obsahu spisového materiálu zrejmá a nemožno ju vyvodzovať na základe toho, že by sa mali inak vyhodnocovať existujúce už vykonané dôkazy. Naplnenie tohto dovolacieho dôvodu obaja obvinení videli predovšetkým v tom, že súd prvého stupňa pri svojom rozhodovaní vychádzal z ich výpovedí a výpovedí svedkov, ktoré boli vykonané pred vznesením obvinenia. Okrem toho poukazovali na skutočnosť, že súd vychádzal z dôkazov, ktoré boli vykonané bez prítomnosti obhajcu, hoci šlo o povinnú obhajobu, resp. poukazovali na nedostatky uznesenia o vznesení obvinenia. Z obsahu spisového materiálu a z rozhodnutia súdu prvého stupňa najvyšší súd zistil, že skutočne súd prvého stupňa pri svojom rozhodovaní vzal do úvahy aj výpovede obvinených pred vznesením obvinenia. Toto pochybenie však napravil na základe odvolania obvinených súd druhého stupňa a pri svojom rozhodovaní a ustálení skutkového stavu bral do úvahy iba konkradiktórne

vykonané dôkazy. Námietky obvinených v tomto smere sú preto neopodstatnené. Najvyšší súd ako už bolo vyššie uvedené nezistil žiadne pochybenia ani pokiaľ ide o právo obvinených na obhajobu. Rovnako nezistil žiadny nátlak zo strany orgánov činných v trestnom konaní pri objasňovaní trestnej činnosti obvinených.

V tejto súvislosti najvyšší súd pripomína, že obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. Pokiaľ tomu tak nie je a podané dovolanie iba formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pritom však obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne, ak je zřejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

V posudzovanej veci ako z vyššie uvedeného vyplýva, neboli splnené zákonné podmienky dovolania podľa § 371 Tr. por., preto Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dovolania obvinených T. Č. a M. Z. odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 10. novembra 2011

JUDr. Juraj K l i m e n t , v. r.
predseda senátu

Vyhotovil : JUDr. Peter Szabo

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová